

885.

**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 12 października 1934 r.

**o dodatkach służbowych dla niższych funkcjonariuszów państwowych z tytułu zatrudnienia w niedziele i święta.**

Na podstawie art. 5 ust. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 40 po punkcie 8 wstawia się jako nowy punkt 9 postanowienie następujące:

„9. Niższym funkcjonariuszom państwowym, z wyjątkiem zatrudnionych w urzędach zagranicznych oraz z wyjątkiem zatrudnionych w państwowych zakładach chowu koni przy obsłudze koni, za pełnienie służby w niedzielę lub święto przez czas przepisany normalnie w dniu powszednim przyznaje się dodatek służbowy w wysokości 1/30 miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkiem lokalnym i zasiłkiem wyrównawczym, jeżeli w tygodniu następnym po niedzieli lub święcie nie można było udzielić zwolnienia od służby na jeden dzień powszedni. Niższym funkcjonariuszom państwowym, zatrudnionym w państwowych zakładach chowu koni przy obsłudze koni, przyznaje się zamiast powyższego dodatku stały dodatek służbowy w wysokości 8 zł miesięcznie, lub równoważność w naturze, którą określi Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.”;

2) dotychczasowy punkt 9 w § 40 oznacza się jako punkt 10;

3) w § 41 w punkcie 1) dodaje się na końcu zdanie następujące:

„niżsi funkcjonariusze państwowi mogą oprócz jednego dodatku służbowego otrzymać również dodatek za pełnienie służby w niedzielę i święto.”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*  
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

886.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU**

z dnia 20 października 1934 r.

**o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. w sprawie cen soli.**

Na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przed-

siębiorstwie „Polski Monopol Solny” (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. w sprawie cen soli (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 610) punkt A. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Sól szara — cena za 1 kg 22 gr.”

§ 2. Cena ustalona w § 1 obowiązuje, z zastrzeżeniem, o którym mowa w ustępie następnym, od dnia 1 listopada 1934 r.

Sprzedawcy soli, z wyjątkiem hurtowników, za pośrednictwem których przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” wprowadza sól do obrotu, mogą w okresie od 1 do 5 listopada 1934 r. sprzedawać sól szarą po cenie wyższej w granicach od 26 gr za 1 kg.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

887.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU**

z dnia 20 października 1934 r.

**w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1933 r. o obrocie solą.**

Na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży soli (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 616) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1933 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 795) ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Postanowienie, zawarte w ustępie poprzedzającym, ma zastosowanie do hurtowników z tą zmianą, iż hurtownicy obowiązani są w hurtowej sprzedaży soli sprzedawać sól po cenie: sól, przeznaczoną na spożycie przez ludzi — białą o 9%, szarą zaś o 8% i sól bydlęcą skażoną (mieloną i w brykietach) o 8% niższej od ceny taryfowej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

888.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 25 października 1934 r.

**o ograniczeniach, dotyczących uprawiania handlu i przemysłu, wznoszenia budowli i zamieszkiwania na terenie wolnych obszarów celnych w portach morskich, oraz ograniczeniach ruchu osobowego pomiędzy wolnymi obszarami celnymi w portach morskich a resztą polskiego obszaru celnego.**

Na podstawie art. 3 ust. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) o prawie celnym zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Zakłady przemysłowe mogą być tworzone na terenie wolnych obszarów celnych na podstawie zezwolenia władz portowych w porozumieniu z władzami celnymi i na warunkach w tem zezwoleniu wymienionych.

2) Osoby (firmy), posiadające na terenie wolnego obszaru celnego zakłady przemysłowe, obowiązane są do prowadzenia ksiąg towarowych, umożliwiających sprawdzenie w każdym czasie ilości towarów wprowadzonych do zakładu, znajdujących się w nim oraz wyprowadzonych z zakładu. Księgi te powinny być przechowywane w zakładzie na terenie wolnego obszaru i w każdym czasie przedstawiane władzom portowym i skarbowym na ich żądanie.

§ 2. 1) Tworzenie na terenie wolnego obszaru celnego zakładów handlowych odbywa się na podstawie zezwolenia władz portowych wydanego w porozumieniu z władzami celnymi na warunkach w tem zezwoleniu wymienionych. Nie dotyczy to składów prywatnych, zakładów spożywczych i przedsiębiorstw zaopatrywania statków, co do których obowiązują postanowienia §§ 3, 4 i 5 niniejszego rozporządzenia.

2) Do zakładów, wymienionych w zdaniu pierwszym poprzedniego ustępu, mają zastosowanie przepisy § 1 ust. 2.

3) Handel detaliczny na terenie wolnego obszaru celnego jest wzbroniony z wyjątkiem detalicznego handlu, prowadzonego przez zakłady spożywcze (§ 4) i przedsiębiorstwa zaopatrywania statków (§ 5). W wyjątkowych przypadkach władze celne w porozumieniu z władzami portowymi mogą zezwolić czasowo na detaliczną sprzedaż towarów, ustalając zarazem sposób kontroli i odprawy celnej. Branie próbek towarowych dla celów handlowych nie uważa się za handel detaliczny.

§ 3. 1) Prywatne składy do przechowywania towarów mogą być zakładane na terenie wolnego obszaru celnego na podstawie zezwolenia, wydanego przez władze portowe w porozumieniu z władzami celnymi i na warunkach w tem zezwoleniu wymienionych.

2) Przedsiębiorcy składów obowiązani są prowadzić dla wszystkich przechowywanych towarów księgi składowe. Władzom celnym przysługuje prawo wglądu do tych ksiąg.

§ 4. 1) Sprzedaż artykułów spożywczych dla spożycia na terenie wolnego obszaru może się odbywać w zakładach, posiadających specjalne zezwolenia i na warunkach w tych zezwoleniach ustalonych. Zezwolenia udzielają władze portowe w porozumieniu z władzami celnymi.

2) Towary krajowe, przeznaczone do spożycia w tych zakładach, są wolne od cła wywozowego i ograniczeń wywozowych. Towary zaś zagraniczne, przywożone w celu spożycia ich w tych zakładach, podlegają odprawie celnej i ograniczeniom przywozowym na zasadach ogólnych, stosowanych przy przywozie towarów z zagranicy.

3) Zakłady spożywcze na terenie wolnego obszaru pozostają pod kontrolą władz celnych i obowiązane

są do prowadzenia specjalnych ksiąg kontrolnych. Władzom celnym przysługuje prawo wglądu do tych ksiąg oraz porównania ich ze stanem zapasów.

§ 5. 1) Przedsiębiorstwa zaopatrywania statków mogą powstawać na terenie wolnego obszaru celnego na podstawie specjalnego pozwolenia, wydanego przez władze portowe w porozumieniu z władzami celnymi.

2) Zaopatrywanie statków morskich, utrzymujących żeglugę z portami zagranicznymi, odbywa się na podstawie pisemnych zamówień właścicieli, kapitanów lub maklerów statków, przyczem nabyte towary są wolne od ograniczeń wywozowych oraz od opłat celnych, monopolowych i podatków spożywczych.

§ 6. 1) Wyrób, oczyszczanie i odwadnianie oraz przerób artykułów monopolowych lub podlegających opłatom monopolowym, jak również prowadzenie składów do przechowywania tych artykułów i zakładów handlu temi artykułami, w tem także i detalicznej ich sprzedaży, wymaga, niezależnie od warunków określonych w paragrafach 1 — 5 niniejszego rozporządzenia, zezwolenia władz skarbowych, właściwych dla spraw monopolowych, na warunkach przez nie ustalanych.

2) Kontrolę obrotu artykułami, stanowiącymi przedmiot monopolów państwowych lub podlegającymi opłatom monopolowym, wykonywają władze skarbowe.

§ 7. 1) Zamieszkiwanie na terenie wolnego obszaru jest w zasadzie niedozwolone. Wyjątki mogą być czynione za zezwoleniem władz portowych w porozumieniu z władzami celnymi dla urzędników i funkcjonariuszów państwowych, których stała obecność na terenie wolnego obszaru jest nieodzowna, oraz dla tych osób, których obecność na terenie wolnego obszaru jest konieczna ze względu na ochronę obiektów osobom tym powierzonych lub też ze względu na charakter danego przedsiębiorstwa.

2) Z wyjątkiem osób urzędowych, osób zamieszkujących na terenie wolnego obszaru celnego oraz osób należących do załogi statków, stojących w wolnym obszarze, wstęp na teren wolnego obszaru bez specjalnej przepustki jest wzbroniony. Przepustki wydają władze portowe w porozumieniu z władzami celnymi.

3) Ruch osobowy między wolnym obszarem celnym, a resztą obszaru celnego traktuje się pod względem celnym tak samo, jak ruch osobowy przez granicę celną. Przekraczanie granicy wolnego obszaru dozwolone jest tylko przez ustalone na ten cel przejścia, znajdujące się pod dozorem celnym.

§ 8. Wznoszenie budowli na terenie wolnego obszaru celnego może się odbywać na podstawie specjalnego zezwolenia, wydanego przez władze portowe i na warunkach w tem zezwoleniu ustalonych.

§ 9. Przepisy ustaw szczególnych i rozporządzeń, dotyczące spraw objętych art. 3 ust. 7 prawa celnego, mają zastosowanie na terenie wolnych obszarów celnych niezależnie od przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Spraw Wewnętrznych:

*Marjan Zyndram-Kościałkowski*

889.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBURU

z dnia 25 października 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu. Przepisy dla wolnych obszarów celnych w portach morskich.

Na podstawie art. 3 ust. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) o prawie celnym, zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Wolny obszar celny pod względem stosowania przepisów celnych jest traktowany jako zagranica, jeżeli rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej.

2) W wolnym obszarze celnym ruch statków, ich wyładowanie i załadowanie odbywa się bez dozoru celnego.

3) Zagraniczne towary mogą być przywożone do wolnego obszaru, wywożone z tego obszaru zagranicę oraz przewożone przez ten obszar bez opłat celnych i monopolowych, bez podatków spożywczych, jak również bez ograniczeń przywozowych, przewozowych i wywozowych.

4) Przywóz, przewóz i wywóz oraz czynności, o których mowa w ust. 5 niniejszego paragrafu, podlegają w wolnym obszarze ograniczeniom, zawartym w szczególnych ustawach i rozporządzeniach, wydawanym ze względu na obronę kraju, na monopol państwowe, na publiczne zdrowie, dobro i bezpieczeństwo, na ochronę zwierząt i roślin, oraz ze względu na zobowiązania międzynarodowe.

5) Towary zagraniczne mogą być na terenie wolnego obszaru przechowywane, przepakowywane, czyszczone, mieszane, rozdzielane i poddawane obróbce lub przeróbce bez dozoru celnego, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie ograniczenia, przewidziane w ustępie 4. Przepakowywanie i dzielenie towarów, przeznaczonych do przywozu do polskiego obszaru celnego, powodujące zmniejszenie opłat celnych, może być dokonane tylko za zezwoleniem urzędu celnego. Powrotny wywóz zagranicę towarów zagranicznych odbywa się bez żadnych ograniczeń.

6) Towary zagraniczne, przeznaczone do spożycia w wolnym obszarze celnym, podlegają odprawie celnej i ograniczeniom przywozowym na ogólnych zasadach, stosowanych przy ostatecznej odprawie przywozowej. To samo dotyczy również towarów, przeznaczonych do wyposażenia i urządzenia wolnego obszaru celnego, zakładów przemysłowych i handlowych, oraz budowli, znajdujących się na terenie wolnego obszaru.

§ 2. 1) Towary przywożone z wolnego obszaru celnego do reszty polskiego obszaru celnego, podle-

gają odprawie celnej i ograniczeniom przywozowym i przewozowym na ogólnych zasadach, stosowanych przy przywozie towarów z zagranicy.

2) Towary krajowe wywożone do wolnego obszaru podlegają odprawie celnej wywozowej oraz ograniczeniom wywozowym na ogólnych zasadach, stosowanych przy wywozie towarów zagranicę. Towary krajowe wywożone do wolnego obszaru wolne są od ceł i ograniczeń wywozowych, jeżeli są przeznaczone do spożycia na wolnym obszarze; to samo dotyczy również towarów, przeznaczonych do wyposażenia i urządzenia wolnego obszaru, zakładów przemysłowych i handlowych oraz budowli, znajdujących się na terenie wolnego obszaru.

3) Krajowe towary, stanowiące przedmiot monopolów państwowych, lub podlegające opłatom monopolowym i podatkom spożywczym, przeznaczone do spożycia na terenie wolnego obszaru celnego, podlegają opłatom monopolowym względnie podatkom spożywczym.

4) Towary krajowe są traktowane po dokonaniu odprawy wywozowej jak towary zagraniczne; mogą być one przechowywane w wolnym obszarze i poddawane przemianom, przewidzianym w § 1 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.

5) Urząd celny może na pisemny wniosek strony zezwolić, aby wprowadzony do wolnego obszaru krajowy towar utrzymał właściwości towaru krajowego, znajdującego się w wolnym obrocie; w takich przypadkach towar powinien być wzięty pod dozór celny na koszt strony.

§ 3. Statki morskie, utrzymujące żeglugę z portami zagranicznymi, mogą zaopatrywać się na terenie wolnego obszaru celnego w artykuły zagraniczne i krajowe bez opłat celnych, monopolowych i podatków spożywczych, jak również bez ograniczeń wywozowych.

§ 4. 1) Odprawa celna towarów może być dokonywana na terenie wolnego obszaru celnego na zasadach ogólnie obowiązujących na polskim obszarze celnym. Odprawa ta może się odbywać również w składach lub na placach tego obszaru, jeżeli względy techniczne na to pozwalają.

2) Odprawa podróźnych w wolnym obszarze celnym może być dokonywana za zgodą urzędu celnego.

3) Po ustaleniu przez urząd celny wyniku rewizji strona obowiązana jest najpóźniej w ciągu 24 godzin uiścić przypadające należności celne i zabrać towar z terenu wolnego obszaru. Również towary pozostające na wolnym obszarze a przeznaczone do odprawy w jednym z urzędów celnych na polskim obszarze celnym lub przekazywane dla pobrania należności celnych, albo też przewożone tranzytem, powinny być wysłane do miejsc przeznaczenia przed upływem 24 godzin od chwili dokonania odprawy przekazowej. Od chwili ukończenia odprawy celnej do chwili wywozu z wolnego obszaru towary pozostają pod kontrolą celną lub zamknięciem celnym.

4) W razie niedotrzymania terminu, wymienio- nego w ustępie poprzednim, urząd celny ustanawia dozór celny przy towarze na koszt strony. Urząd celny może zezwolić na pozostawienie towaru w wol-